

[Ministeren for kulturelle anliggender]

så har gjort sig gældende på Det kgl. Teater. Så enkelt er det, og deri er altså ingen basis for at konkludere, at den organisatoriske opbygning af Det kgl. Teater er bureaukratisk, og hvad ondt der nu ellers måtte være tillagt den. Men Det kgl. Teaters organisationsstruktur er som en række forhold på Det kgl. Teater under ændring som led i den rationalisering af teatret, som har været i gang siden foråret, og som kan ventes afsluttet i løbet af 1-1½ år.

Jeg skal tilføje, at det er mit foreløbige indtryk, at de ændringer, man fra rationaliseringsseksperternes side tænker på i denne forbindelse, næppe vil kunne gennemføres uden en forøgelse af det administrative personale.

Til dette direkte svar på det stillede spørgsmål vil jeg gerne føje en henvisning til mit svar på forespørgslen i folketinget den 25. november 1976 om den aktuelle økonomiske og kunstneriske situation på Det kgl. Teater. Jeg beskrev dér bl.a. de bevillingsmæssige skridt, regeringen havde foretaget for at sikre opretholdelsen af de hidtidige aktiviteter, og fortsatte:

»Men dermed gives der ingen løsning på teatrets langsigtede problemer. Man sikrer kun, at det fortsætter, til nye økonomiske kriser med ny uro, ny usikkerhed omkring teatrets eksistens opstår. Sandheden er, at øjeblikket er inde til, at folketinget må gøre op med sig selv, om man ønsker at bevare Det kgl. Teater eller ej.«

Aflysningen i sidste uge, som jeg beklager lige så meget, som jeg forstår hr. Bernhard Baunsgaard gør det, er jo kun en sørgelig opfyldelse af denne profeti. Den bestyrker mig i ønsket om at arbejde videre mod en helhedsløsning for Det kgl. Teater på grundlag af det igangværende arbejde i målsætningsudvalget under forhenværende statsminister Hilmar Baunsgaards ledelse og i bygnings- og rationaliseringsmæssig henseende.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ministeren citerede fra kronikken det, som jeg har citeret, men ministeren gik ikke videre i kronikken, hvor der bl.a. står, at man efterhånden udbetaler så store dele af lønningerne, at det ikke er muligt at gennemføre et teater på grund af dette, idet lønningerne til bl.a. det tekniske personale beslaglægger så meget, at det ikke er muligt at gennemføre

en kunstnerisk opførelse af lige så mange skuespil – og slet ikke nær så mange operaer og balletter – som tidligere. Spørgsmålet er derfor meget relevant – og det fik jeg desværre ikke noget klart svar på: er det ikke sådan, at der i dag i Det kgl. Teater er en sådan uheldig styreform, at den i virkeligheden stiller sig i vejen for den kunstneriske udfoldelse?

Det er dog meget bemærkelsesværdigt, at det er nødvendigt at lukke Det kgl. Teater i flere dage, til trods for at man har en stab af dansere, operasangere, operakor og skuespillere på over 200 mennesker; når én af dem bliver sygemeldt, kan man pludselig ikke spille. Det er jo det helt fatale, og det, jeg gerne vil spørge ministeren om nu, er: kan der virkelig ikke gøres noget meget hurtigt, sådan at vi ikke risikerer en gentagelse af dette? Jeg er helt overbevist om – fordi jeg kender den forrige statsminister så godt – at han nok skal finde frem til rettelser på længere sigt, men det varer jo et stykke tid, før man får gennemgået det hele, og skal vi risikere en gentagelse af lukning af Det kgl. Teater i de nærmeste år?

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg deler ganske hr. Bernhard Baunsgaards optimisme i henseende til, at vi nok skal finde løsninger på længere sigt.

Jeg må dernæst sige, at det tekniske personale og udgifterne til det ikke er nogen styreform i den forstand; det er en teknisk nødvendighed, hvis forestillingerne skal gå over scenen.

Det, der har været tilfældet, er et sammenstød af uheldige omstændigheder, som jeg tror teatret vil sætte alt ind på at undgå i fremtiden. Det er, hvad der kan ske, og det er klart, at man fra Det kgl. Teaters side på kort sigt også vil søge at undgå en sådan gentagelse. Men det har altså været et sammenstød af omstændigheder, herunder kapelkoncerter, en række regulativer og andre ting, som må tages op i målsætningsudvalget for at finde frem til løsninger, der forhindrer noget sådant både på kort og længere sigt.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne takke for, at ministeren vil henstille til teatret, at man på kort sigt, indtil